

Antonín Střížek (1959)

Ucho, 2007

Malíř, grafik a fotograf Antonín Střížek (1959) se narodil se v Rumburku, vyrůstal v Ostravě a studoval v Praze (Střední uměleckoprůmyslová škola, Akademie výtvarných umění). Kromě usilovného malování a uspořádání více než padesátky samostatných výstav se věnoval také pedagogické činnosti – v letech 1997 až 2002 vedl malířský ateliér AVU v Praze. Je také velkým cestovatelem, navštívil mj. Mexiko, Jižní Ameriku, Japonsko a Čínu.

Antonín Střížek patří ke generaci tzv. postmodernistů, kteří absolvovali akademii na konci 80. let. Ještě při studiu se účastnil neveřejných výstav a již tehdy pracoval s realistickou malbou. Antonín Střížek zůstává 40 let věrný klasickým závěsným obrazům a to i v době vzestupu nových médií. Stejně tak více než 40 let hledá pro své obrazy obyčejné a zdánlivě banální motivy. Často přitom pracuje s fotografií. Žánrově v jeho tvorbě převažují zátiší a krajina, často městská. Jeho malba je na první pohled srozumitelná, jeho obrazy jsou jednoduché a prosté, připomínají něco, co jsme důvěrně znali, ztratili či zapomněli, a teď náhodně a rádi objevili. Obrazy poodhrnují tajemství příběhů věcí, vyznačují krásu předmětů a tvarů a přenášejí dál pozitivní vztah autora k nim. Kromě výběru motivů a témat se však autor stejně pečlivě věnuje malbě jako takové, neustále hledá harmonii barev i možnosti kompozice obrazu. Střížkovy malby v sobě skrývají hloubku výpovědi, tajemství a zvláštní tichou harmonii. Citlivý a stále hledající tvůrce nás pouští do svého jedinečného světa příběhů věcí a nabízí nám své „nejlepší obrazy“. „Nejlepší obraz je ten, před kterým má divák pocit, že byl namalován pro něj“ (A. Střížek)

Obraz **Ucho** vznikl v roce 2007 pro karlovarskou výstavu pořádanou v rámci Mezinárodního filmového festivalu. Autor tehdy namaloval nový cyklus obrazů nazvaný Cinema, který se inspiroval filmovou tvorbou. Obrazy byly opravdu „čerstvé“ a ještě voněly terpentýnem. Dokonale doplnily svátek filmu a nadchly filmové nadšence, kteří v nich mohli dešifrovat záběry ze známých pokladů světové kinematografie, např. Buñuelova Andaluského psa nebo Hitchcockova Na sever Severozápadní linkou. Ucho se inspirovalo známým snímkem Karla Kachyni z roku 1970, který byl pro svůj námět (odposlouchávání) nadlouho zamčený v trezoru a diváci jej mohli vidět až po listopadu 1989. Antonín Střížek ve svém dvoumetrovém obraze zachytil odposlouchávací zařízení z 50. let plné elektronek, reproduktorů, drátů. Působilo by mile nostalgicky v dnešní digitální době, kdyby ovšem prostřednictvím obdobných nařízení STB kdysi nelikvidovala lidské životy a nešířila pocity nejistoty, bezvýchodnosti a strachu. Obraz namalovaný ve svobodné době tak připomíná nejen skvělý film, ale i nesvobodnou dobu, kdy komunisté rozhodovali o všem i o lidských osudech...

Antonín Střížek (1959)

Ear, 2007

Painter, printmaker, and photographer Antonín Střížek (1959) was born in Rumburk, grew up in Ostrava, and studied in Prague (Secondary School of Applied Art, Academy of Fine Arts). Besides painting intensively and having organized more than fifty solo exhibitions, he has worked as a teacher and headed the painting studio at Prague's Academy of Fine Arts from 1997 to 2002. He also likes to travel, and has visited Mexico, South America, Japan and China, among other places.

Střížek is a member of the so-called "postmodernist generation" which graduated from the Academy in the late 1980s. While still a student, he participated in several underground exhibitions and was already creating realistic paintings. Střížek has remained faithful to the classical hung painting for forty years, even during the rise of new media. Similarly, for the past four decades he has continued to seek out ordinary and seemingly banal motifs. He often works with photography. His predominant genres are the still-life and the landscape, in particular urban landscapes. His paintings can be understood at first glance; they are straightforward and simple and bring to mind things that we intimately know, that we have lost or forgotten, and that we have now randomly and gladly rediscovered. They reveal the mystery of the stories of things, shine with the beauty of objects and shapes, and reflect the artist's positive relationship to them. Střížek is as meticulous in his choice of motifs and themes as he is in the act of painting itself, constantly seeking out a harmony of colors and exploring compositional possibilities. His paintings possess a depth of meaning, a sense of mystery, and a strange and quiet harmony. This sensitive and constantly searching artist lets us into his unique world of the stories of things as he presents us with his "best paintings." "The best painting is the one which gives viewers the sense that it was painted for them." (A. Střížek)

Ear was painted in 2007 for an exhibition held as part of the Karlovy Vary International Film Festival. At the time, Střížek created a new series of paintings titled *Cinema*, all of them inspired by film. The paintings were literally fresh; they still smelled of turpentine. They were a perfect fit for the film festival and were a hit with filmgoers, who could study them for scenes from famous classic films, such as Buñuel's *Un Chien Andalou* or Hitchcock's *North by Northwest*. *The Ear* was inspired by Karel Kachyňa's eponymous 1970 film, whose subject matter (surveillance and eavesdropping) caused it to be locked away for many years. The film was not shown to audiences until after November 1989. Střížek's two-meter painting depicts an eavesdropping device from the 1950s – all electronics, speakers, and wires. It would feel pleasantly nostalgic in today's digital age if the secret police hadn't used similar devices to destroy people's lives and spread a sense of insecurity, hopelessness, and fear. Painted at a time of freedom, the painting thus recalls not just a great film but also the unfree era when the communists decided about everything, including people's lives...